



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scipio Claromontius De Ratione Status

Chiaramonti, Scipione

[S.l.], 1679

Series Capitem totius operis.

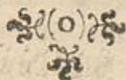
urn:nbn:de:hbz:466:1-10064

CAPITUM.

<i>Capita Partis Secundæ.</i>		
C ommunis Origo extraordinaria utilitatis.	I.	tus, & quod non sit ostenditur. Et de quinta objectione, adversus differentiam in definitione positâ, VII.
De accessione interna.	II.	Censura definitionis Fracchettæ secundum Auctorem, VIII.
De extraordinaria utilitate.	III.	Definitio Ammirati ejusque fundamenta, IX.
<i>Capita Partis Tertiæ.</i>		
D istinguitur, & determinatur significatio utilitatis apparentis.	I.	In quot, quantisque rebus, ab aliis reprehendatur dicta doctrina Ammirati, X.
De Dispositione ad id, ut quis possit decipi.	II.	Examen objectorum à Bonaventura contra Ammiratû adductorû, XI.
De Habilitate ad decipiendum.	III.	Improbatio definitionum Ammirati, secundum opinionem, & fundamenta auctoris, XII.
De mediis decipiendi.	IV.	Proponitur definitio Frid. Bonaventuræ, & exponitur genus in ea positum, quod est bona Consultatio, XIII.
De ipsis politicis deceptionibus,	V.	Exponuntur differentiæ definitionum, XIV.
<i>Capita Libri Tertii.</i>		
Introductio, & distributio dissertationis de Ratione Status.		Progressio Bonaventuræ ad formandam suam Rationis status definitionem, & primò quantum ad genus remotum, XV.
D efinitio Boteri, & quomodo nonnulli eam reprehendant. Cap. I.		Examen binarum positarum conclusionum, & earum fundamentorum, XVI.
Diluuntur objecta Bonaventuræ adversus definitionem Boteri.	II.	Tertia conclusio Bonaventuræ: quod Consultativa genus proximum sit Rationis status, illiusque fundamentum, cap. 2. lib. 4. XVII.
Fundamenta auctoris ad reprobendam definitionem Boteri allatam; & subjungitur nova distinctio significationum vocis Ratio Status.	III.	Examen tertiæ conclusionis, quod genus proximum Rationis status sit Consultatio; & fundamentorum ejus
Persistitur in reprobanda definitione Boteri de ratione Status.	IV.	
Definitio Fracchettæ, & quomodo ab aliis reprehensa sit.	V.	
Utrum Rationi apparenti status attribui possit relictio regulæ: quæ objectio tertia est adversus Fracchetam.	VI.	
Utrum Pædia genus sit Rationis Sta-		

SERIES CAPITUM.

- ejus. XVIII. Jus verum extraordinarium ad quem habitum reducatur. XXX.
- Reliquum processus definitionis, ejusque fundamentorum : & examen eorum remittitur ad ea, quæ dicta sunt. XIX.
- De definitione, sive de illius partibus, quæ ex hæcenus instituto examine non apparent, indigentque cura, ut præ cæteris observentur. XX.
- Ordo servandus in definienda Ratione status. XXI.
- Dubitatio circa definitionem, ejusque Solutio. XXII.
- Definitio Rationis status cum significat Jus verum extraordinarium. XXIII.
- Expositam Rationem status cognitur esse difficilem, ideoque plurimas includere difficultates. XXIV.
- Definitio Rationis status sumptæ pro Justo, sive Jure apparente, & personato. XXV.
- Definitio Rationis status, cum pro utili vero communi sumitur. XXVI.
- Definitio Rationis status in quantum significat utile verum extraordinarium. XXVII.
- Definitio Rationis status sensu utilitatis apparētis, & personatæ XXVIII.
- Ad quem habitum reducatur Jus verum ordinarium. XXIX.
- Definitio Rationis status in his significationibus habitus, qui respiciunt jus status : & ostenditur, quod alii quoque quadamtenus eas noverint. XXXI.
- Definitio Rationis status ut habitus est, qui respicit utile commune verū. XXXII.
- Definitio pravæ Rationis status. XXXIII.
- Descriptio habitus Rationis pravæ status in significatione sua exquisitiore, quæ est de ratione Tyrannica, ut S. Thomas eâ descripsit. XXXIV.
- Quomodo Politica, & Ratio status inter se differant. XXXV.
- Dubitatur, utrum omnes significationes Rationis status comprehensæ sint sub datis definitionibus XXXVI.
- De proprietate, & attributis Rationis status, ejusdē bonitate, & pravitate: utrum prave ea uti possint imperantes, & num solus Princeps, an vero alii quoque eam adhibeant: quomodo comparetur, & quæ sint ejus axiomata. XXXVII.
- Utrum Præcis cognita fuerit Ratio status, Cap. ultimum.



SERIES CAPITUM

totius operis.

Præfatio & Introductio.

Lib. Prim.

Part. I. Capita.

- P**Ræmittitur expositio vocum civitatis, Reip. sive status. Cap. I.
- Ex qualib. & quot rebus, Resp. quædam formetur, sive status bonus: vel Jus verum, & commune status qua in re consistat, & ex qualib. partib. proveniat. II.
- De fine legis & Imperii quatuor sentiendi modos existere, sive quatuor opiniones. III.
- Exponitur, quis verus & optimus finis sit, ex quatuor recensitis. IV.
- Exponitur, quæ & qualisnam sit felicitas, quam Politici finem legis ponunt, utrum in sensu colectivo, an distributivo. Et dissidium in ea re Platonis cum Aristotele. V.
- Utrum finis legum jam expositus sit absolutè justus, & semper talis, & demonstratur, dari finem naturalem, & supranaturalem. VI.
- Non esse admittendam ob utilitatem politicam, ullam veræ religionis corruptionem: at casum incidere, cum prava jam introducta preferenda est. VII.
- Quod licet verus finis constitutus sit, nihilominus considerandæ sint cæteræ tres sententiæ de fine legis, & quam ob rem. VIII.
- Proponitur examinanda opinio: quod utilitas Imperantis finis rectus sit, & verus legum. Distinguuntur significata, & argumenta pro illa opinione afferuntur. IX.
- Quod forma Reip. ejusdèq; conservatio, non sit finis ultimus legum quomodo sit finis subordinatus, & proximus ultimo, in optima republica. X.
- Dissolvuntur argumenta *cap. octavo* prolata, quod forma status, ejusdemq; stabilitas, legum finis sit. XI.
- Quod princeps, vel Imperans, non sibi proponere potest proprium suum commodum pro fine: attamen querere illud potest, & de modo binæ afferuntur opiniones, una quod per accidens solum, altera quod per se etiam. XII.
- Exponuntur vocabula utilis, experibilis per se & per accidens: & afferuntur argumenta pro confirmanda sententia, quod princeps solum per accidens utile debeat expectere. XIII.
- (I.) Ponit

SERIES

- Ponitur, probaturque vera opinio, quod Princeps bonus expetere possit, & querere utile suum proprium per se. XIV.
- Dissolvitur primum argumentum nobis adversum ab auctoritate Aristotelis desumptum: & exponitur verus Aristotelis sensus cap. 4. lib. 3. polit. de divisione Imperiorum. XV.
- Dissolvuntur reliqua tria argumenta contraria. XVI.
- Epilogus eorum, quæ dicta sunt de legum fine, & optima Rep., eorundemq; explanatio absolvitur. XVII.
- Quomodo, & in quam Rep. Justum sit, proponere sibi scopum hunc, cives reddere bellicosos, & invadere alios Principatus. XVIII.
- Quomodo, & in quam Rep. æquum sit, subsistere in eo fine, ut pax & concordia mutua sit inter cives: qui alter dicendi modus erat. XIX.
- Quomodo tres dicti scopi ad invicem se habeant, & quomodo qui illis oppositi sunt: & quod prava Resp. ferenda sit, neque adversus illam insurgendum auctoritate privata. XX.
- Divisio Rerump. in suas species, secundum Platonem, Aristotelem, & Polybium. XXI.
- De discrimine boni & pravi finis, & quod illud essentielle sit, adversus Bodinum ostenditur. XXII.
- Differentiam a paucis & multis desumptam non esse essentialem: at vero illam a pauperibus & divitibus. XXIII.
- De prava Reip. divisione Bodini, ejusdemque usu pravo vocabuli Aristocratia: & de aliorum quorundam divisione. XXIV.
- Subdivisio bonarum rerump. & cum primis Aristocratia, sive Optimum status, qui uberius exponitur. XXV.
- De Rebus publ. mixtis Opinio Aristotelis, Platonis, videlicet quod dentur. Hisque omnibus contraria Bodini opinio, quod non dentur: hujusque rationes. XXVI.
- Quod mixta detur Resp. ejus veritatis fundamentum affertur. XXVII.
- Diluuntur argumenta Bodini. XXVIII.
- Quanam, & quot sint conditiones Reip. justæ. XXIX.
- Quando non concurrunt, instinctus naturalis ad parendum, & habitas ejus, qui regere debeat. XXX.
- Unde sit naturalis populi propensio, quod huic, vel illi imperio subesse velit. XXXI.
- Propensio, quæ ex consuetudine est. XXXII.
- De Dispositione, quæ ex accidenti quodam est. XXXIII.
- Non sufficere ad perfectam justitiæ formæ, ut Resp. bene constituta sit, si imperium quoque & administratio non illi consonet. XXXIV.
- De majestate, & quo studio confer-

CAPITUM.

- vanda sit à quolibet Principatu. XXXV.
- De Justitia distributiva. XXXVI.
- De Merito, quantum ad publica bona, quæ distribuenda sunt. XXXVII.
- De Merito, quantum ad onera. XXXVIII.
- De pœnis, & quomodo pertineant ad Justitiam distributivam. XXXIX.
- De ratione irrogandi pœnas, earumque gravitate. XL.
- De fine pœnarum etiam capiuntur earum gradus prout infligendæ delictis. XLI.
- De Justitia commutativa. XLII.
- De cura, ejusque partibus, quæ Principi pro Justitia commutativa gerenda est. XLIII.
- Abstinentia Principis à facultatibus Subditorum. XLIV.
- Injustitia, quæ versatur in occupatione status aliorum. XLV.
- De injustitia in violanda fide. XLVI.
- Argumenta, quare Princeps non teneatur fidem servare, eorumque solutiones. XLVII.
- Oppugnatur illud, cum debitum, quo privatus privato obstrictus est, debitori condonatur: itidem cum debitori tempus sive mora conceditur. XLVIII.
- De Electione honorû Judicium. XLIX.
- De impedimentis, quæ justitiæ administrationi moram inferunt, & privatum quæ propter potentiam debitorum obveniunt, ejusque rei remedia. L.
- Impedimenta, quæ Justitiæ moram inferunt per artificia, & fraudes Causidicorum, & ministrorum: & earum rerum remedia. LI.
- Capita Partis Secundæ.*
- D**E Justo extraordinario, hoc est, contra, vel supra justum ordinarium. Cap. I.
- Examen locorum, in gratiam meæ asserptionis adductorum, ab auctoritate Ciceronis: ubi differentia ponitur, inter rem injustam facere, & non justam rem facere. II.
- De æquitate, pro uberiori expositione justæ proprii. III.
- Refutatur eorum opinio, qui omne illud justum putant, quod statui utile est. IV.
- Capita Partis Tertiæ.*
- D**E Justo Status apparente & personato. Introductio. Cap. I.
- De fine apparenter & non verè justo. II.
- Quomodo Majestas inducatur. III.
- De Specie Justitiæ fucata in acquisitione Tyrannidis. IV.
- De furo administrationis Tyrannicæ, ut fiat in speciem justa. V.
- De Principatu Despotico. VI.
- De simulationibus ad honestandum, efficiendumque, ut appareat justus status paucorum, qui Græcis Oligarchia est. VII.

SERIES

De speciebus Status paucorum. VIII.	De Emendatione Reipublicæ. XIII.
Regressio ad fucos, & simulationes. IX.	De Mutatione Rerump. ejusque causis illuc facientibus, & finalib. XIV.
De Democratia, sive statu populari pravo, ejusque speciebus. X.	De causis efficientibus & impulsivis. XV.
De simulationibus, & fucis Democratia. XI.	De Mutationibus Rerump, in specie, earumque causis. XVI.
De Distributione, ejusque fucis. XII.	De Conservatione Rerump. XVII.
De Jurisdictione commutativa, ejusque administratione fucata. XIII.	De iisdem mutationibus, & conserva- tionib. dissertatio, deducta ex primis principiis. XVIII.
De Justo Extraordinario, & Superor- dinario. XIV.	Judicium interpositum rebus dictis, una cum monitis necessariis ad prudenter imperandum. XIX.

Capita Libri Secundi

Partis Primæ.

Intentio, & distributio libri. Cap. I.	De mutatione formæ Reip. quæ fit, ut non animadvertatur. XX.
De Disciplina, sive educatione, sive Institutione publica ad virtutem, Aristoteli & Platoni dicta Pædia. II.	De mutatione formæ administrationis Reip., salva nihilominus forma, e- jusque remedia. XXI.
De Corporis Exercitatione. III.	De pecunia, & proventibus publi- cis. XXII.
De Musica. IV.	De utilitate, & damno, quæ Reip. acci- dunt à potentiis externis. XXIII.
De bona assuefactione puerorum. V.	De persequendo, & gerendo bello, de eodemque finiendo. XXIV.
De institutione intellectus practici, & speculativi. VI.	De Pace, induciis, fœdere, amicitia publica. XXV.
De removendis exemplis morum pra- vorum à civibus, & præsertim à pueris, & Juvenibus. VII.	De mediis, & modis ad obtinendam, conservandamque pacem cum a- liis Principatibus. XXVI.
De facultatibus, quæ ad vitam requi- runtur. VIII.	De Consideratione per comparatio- nem, sive deliberationem instituta: an Pax simplex melior sit, an fœdus, vel amicitia. XXVII.
De cura proventuum, & bonorum, quæ provenire possunt ex propriis terris. IX.	
De Mercatura. X.	
De Moneta, ejusque cura, quæ Prin- cipi incumbit. XI.	
De Constitutione Reipublicæ. XII.	<i>Cap.</i>